

★ΘΡΥΛΟΙ★

Η ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

Δεσποινίς Ζωή Βλαστοῦ

Εἶναι μὲν λίμνη γαλαρῇ
Ποῦ τὰ νερά της δὲν κινεῖται
Ποῦ δίχως πλάτα ὄνειρα
Ἐς τίς ὄχθες της κοιμοῦνται
Ὁ Πόθος καὶ ἡ Χαρμονή.

Μέσ' ἔς τις πυκνές της καλαμιές
Φαῦνοι μοιότονα συρίζουν
καὶ Ναϊάδες γύρω της
μαλλὰ ξαθὰ στολίζουν
μὲ ἀνθισμένους κενταμίες.

Ἄπ' τὰ νερά της οἱ ἰώτοι
παίρνουνε ὄνειρα καὶ θάλλουν
μέσ' ἐν τὰ νερά της κάτασπροι
οἱ κύκνοι γλυκοῦν ἄλλουν
καὶ λούζονται καμαρωτοί.

Θρήνου κραυγὴ δὲν ἀντηχεῖ
οὔτε παλιῶν φροτιδῶν πόνοι
ἐκεῖ ποτὲ δὲν φθάνουνε...
μόνη ἡ Γαλήνη μόνη
εἶναι τῆς Λήθης ἡ ψυχὴ.

Κ. Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

»προσκυνητῆς πιστὸς Παναγιώτης Δοξαράς ὁ ἐκ
»Πελοποννήσου». (1)

Ἡ ἀφιέρωσις αὕτη εἶνε τεκμήριον τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας τοῦ Πελοποννησίου καλλιτέχνου, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Μουστοξύδης καθότι θεωρῶν ὁ καλλιτέχνης τὴν ζωγραφίαν ἐπίσημον ὑπουργὸν τῆς θρησκείας, ἐπικαλεῖται τὴν ὑπερτάτην βοήθειαν τοῦ θεμελιώσαντος αὐτὴν εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ὁ εὐφυὴς Πελοποννήσιος διελογίζετο καὶ ἄλλο τι. Ἐγνώριζεν ὅτι ἐλάμβανε τὸ θάρρος νὰ εἰσαγάγῃ νέον εἶδος ἀγιογραφίας εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ὅτι διεμαρτύρετο κατὰ τῆς βυζαντιτικῆς τεχνотροπίας, ἐφοβεῖτο μήπως τὸ βιβλίον του δημοσιευόμενον σκανδαλίσῃ τοὺς φανατικούς, διὸ ἤθελε ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε πιστότατον τῆς ὀρθοξίας τέκνον καὶ ὅτι ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ συνεπῶς καὶ ἡ Χριστιανικὴ τέχνη ἔχει ἀνάγκην ἀληθινῶν βάσεων καὶ νὰ στηρίζεται καὶ ἡ ἀγιογραφία εἰς τὴν μελέτην τῆς φύσεως καὶ ὅτι ὁ ἀγιογράφος δέον νὰ εἶνε κάτοχος τῆς τέχνης πρακτικῶς, ἅμα δὲ καὶ θεωρητικῶς.

[Ἀκολουθεῖ]

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

(1) Πρὸλ. Σ. Λάμπρου ἐνθ. ἀν. σελ. κθ'—λα'.

Η ΚΑΡΔΙΑ

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Ἄδης
ἀδιάκοπα παλεύουν,
Ἐς τὸν κόσμον βασιλεύουν
καὶ οἱ δύο μὲ τὴν σειρὰ.

Πότε προστάζει ἡ ἡμέρα
πότε τὰ μαῦρα θάμπη,
πότε τὸ ἄκρυσ λόμει
καὶ ἄλλοτε ἡ χαρὰ.

Καὶ ἐφώνασαν οἱ δύο τους,
»Ἐς τὴν πάλῃ ὅποιος νικήσῃ
»αὐτὸς στερνὸς θά ἴσῃ
»τοῦ κόσμου βασιλεὺς».

Καὶ ὀλόπικνα σκοτάδια
ἀπ' τὰ σκότεινα βασίλεια,
καὶ τοῦ οὐρανοῦ κειμήλια
ἐλάμπανε μὲ μίαν.

Κ' ἐνώθησαν Ἐς τὴν πάλῃ
λουλούδια παραδείσου
καὶ σκότῃ τῆς ἀδύσσου
καὶ πειρὸ τρομαχτικά.

Καὶ ἐπλάσθηκε ἀπὸ ἐκεῖνα
τοῦ κόσμου τὸ μαρτύριο,
τὸ πειρὸ τρανὸ μυστήριον
—ἡ ἀνθρωπινὴ καρδιά.

B. ΜΕΝΤΣΕΛΙΔΗΣ

